

4.10.3.1.7. Regeringens overvejelser

Som anført ovenfor i pkt. 4.10.3.1, peger Konkursrådet på, at vurderingen af, i hvilket omfang en særlig adgang til gældsfrigørelse for en håbløst forgældet skyldner, hvis gæld i hovedsagen stammer fra skyldnerens erhvervsvirksomhed, vil varetage de hensyn, der er nævnt i regeringens handlingsplan for iværksættere og i Konkursrådets tillægskommissorium, jf. pkt. 4.10.1 ovenfor, i det væsentlige beror på erhvervspolitiske samt erhvervs- og samfundsøkonomiske overvejelser. Konkursrådet har – bl.a. som følge af sin sammensætning – ikke fundet at burde tage stilling til, om der ud fra disse hensyn bør indføres særlige regler om gældssanering for erhvervsdrivende, men har dog peget på forskellige forhold, som i givet fald bør indgå i overvejelserne herom, herunder at der i givet fald i et vist omfang vil blive tale om en forskelsbehandling mellem skyldnere med en erhvervsmæssig gæld og andre skyldnere.

Som anført ovenfor i pkt. 4.10.1, er det regeringens generelle politik på iværksætterområdet, at det skal være nemmere at starte virksomhed igen efter en konkurs, og at konkursramte iværksættere, der vil starte op igen, får mulighed for hurtigere end i dag at få slettet resterende gæld. Her spiller konkurslovens regler om gældssanering en væsentlig rolle. Efter regeringens opfattelse bør der med henblik på at tilgodese disse hensyn indføres særlige regler om gældssanering for i hovedsagen erhvervsmæssig gæld. Det taler efter regeringens opfattelse ikke afgørende imod sådanne regler, at der hermed vil kunne blive tale om en vis forskelsbehandling i forhold til skyldnere med ikke-erhvervsmæssig gæld.

Regeringen kan i den forbindelse tilslutte sig Konkursrådets ovennævnte generelle overvejelser om, hvilke hensyn der i givet fald bør varetages ved udformningen af et sådant regelsæt. Regeringen er endvidere enig i, at det i relation til reglerne om gældssanering som udgangspunkt ikke vil være hensigtsmæssigt at søge at afgrænse gruppen af »iværksættere« i forhold til andre erhvervsdrivende, men at reglerne i stedet bør fokusere på skyldnere, hvis gæld i hovedsagen må anses for erhvervsmæssig.

Regeringen er også enig i, at det efter gældende ret navnlig er betingelsen om, at gældssanering forudsætter, at skyldneren har afklarede økonomiske forhold, der vil kunne hindre, at konkursramte erhvervsdrivende hurtigere får gældssanering og dermed får mulighed for hurtigere at få slettet den resterende gæld efter virksomhedens konkurs. Som anført af Konkursrådet, vil skyldneren i perioden efter virksomhedens økono-

miske sammenbrud således ofte have uafklarede økonomiske forhold og vil dermed i denne periode normalt være udelukket fra at få gældssanering. Et særligt regelsæt om gældssanering for erhvervsdrivende bør derfor udformes sådan, at der tages højde for dette forhold, jf. herom nedenfor i pkt. 4.10.3.2.

I forbindelse med høringen over betænkningen har Advokatrådet anført, at et særligt regelsæt om gældssanering for erhvervsdrivende ikke bør være knyttet til, om virksomheden er gået konkurs eller ej. Afvikling af skyldnerens virksomhed bør således også kunne ske i forbindelse med en anmeldt betalingsstandsning med henblik på en efterfølgende gældssanering. Advokatrådet anfører endvidere, at de foreslåede regler indebærer, at gældssanering får karakter af en egentlig rekonstruktion, og at indførelsen af særlige gældssaneringsregler for iværksættere derfor bør afvente, at der foretages en mere gennemgribende revision af tvangsakkordreglerne.

Justitsministeriet skal hertil bemærke, at de foreslåede særlige regler om gældssanering for erhvervsdrivende ikke sigter mod en rekonstruktion, dvs. videreførelse af skyldnerens virksomhed, idet dette som anført af Konkursrådet i givet fald bør ske efter reglerne om betalingsstandsning og/eller tvangsakkord. Formålet med de nye regler er derimod som udgangspunkt at sikre, at den skyldner, hvis virksomhed er afviklet, får mulighed for hurtigere end i dag at få gældssanering og dermed blive frigjort for den del af gælden, der ikke er blevet dækket under konkursbehandlingen. Justitsministeriet er således enig med Konkursrådet i, at reglerne om gældssanering i forbindelse med konkurs bør sigte på erhvervsdrivende skyldnere, som har været udsat for et økonomisk sammenbrud, og som derfor ikke har nogen igangværende virksomhed, hvori gælden søges saneret.

Som anført ovenfor, vil Konkursrådet efter afgivelsen af betænkningen om gældssanering påbegynde arbejdet med en revision af reglerne om rekonstruktion, herunder konkurslovens regler om betalingsstandsning og tvangsakkord. Advokatrådets forslag til udformning af reglerne om rekonstruktion, herunder om anmeldt betalingsstandsning med henblik på en efterfølgende gældssanering, bør efter Justitsministeriets opfattelse indgå i Konkursrådets kommende overvejelser om rekonstruktion mv.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 20 (forslag til konkurslovens §§ 231 og 231 b), og bemærkningerne hertil. Med hensyn til den nærmere udformning af et særligt regelsæt om gældssanering i forbindelse med konkurs henvises til pkt. 4.10.3.2-3 nedenfor.